

Abstrakt

Lámání vápenců v chráněných krajinných oblastech je fenoménem dnešních dnů a zároveň obrovským problémem. Nároky na množství a kvalitu vápence neustále stoupají a tím i tlak na rozšiřování dobývacích prostorů, které se nachází v areálech s výrazným krajinným a kulturním bohatstvím. O to větším problémem je následné navrácení poškozeného území zpět do přírodních koloběhů, ze kterých bylo násilně vytrženo. Neznámou je, zda je lepší postupovat formou rekultivací či pozvolnou obnovou; ponecháním území svému vlastnímu osudu – spontánní sukcesi.

V mé bakalářské práci se budu věnovat problematice spontánní sukcese v rekultivovaných lomech a faktorům, které ji ovlivňují. Je důležité zjistit, jakým způsobem se rostliny dokážou šířit na opuštěné, volné plochy po těžbě, kde budou primárními kolonizátory. Na lokalitě Čerínka v Českém krasu již probíhá terénní výzkum, který má za úlohu zjistit, zda a do jaké míry jsou rostliny schopny se šířit z mateřské lokality. Výzkum by měl prokázat, jaké překážky jim v tom brání (např. půdní poměry, kompetice okolních druhů, vodní režim či disturbance) a jak by bylo možné toto šíření urychlit či zjednodušit. Výzkum se provádí pravidelným fytoocenologickým snímáním dvakrát za vegetační sezónu.

Klíčová slova: spontánní sukcese, lomy, Český kras, těžba, rekultivace, faktory